

1.Pietarin kirje 2.osa

opettaja I.Penzev 2013

Shalom, hyvät ystävät. Me jatkamme 1. Pietarin kirjeen käsittelyä. Kun me tutkimme apostolien kirjoituksia, meidän päätavoittemme on löytää heidän opetustensa yhteys Tooraan ja yleisesti koko juutalaiseen kirjallisuuteen. Varmasti olemme jo huomanneet, että jo apostolin kirjoituksen ensimmäisessä rivissä näkyy yhteys Tooran tekstin kanssa.

Viime oppitunnilla pysähdyimme opetukseen, missä sanotaan: " Olkaa pyhät. " Ja huomasimme, että tämä kutsu pyhyyteen on kerrottu jo 3. Mooseksen kirjassa. Tämä kutsu liittyy hyvin tiiviisti Jumalan käskyihin ja niiden noudattamiseen. Ja Messiaan meidän edestämme tekemä lunastustyö antaa meille mahdollisuuden noudattaa täydellisesti Jumalan käskyjä. Mutta siitä huolimatta, vaikka lunastustyö on suoritettu Jeshuan kautta, meillä jokaisella on oma vastuu ja velvollisuus elää Jumalan edessä käskyjen mukaisesti.

Apostoli Pietari nimenomaan haluaa muistuttaa tästä meille annetusta vastuun kantamisesta. 1. Pietarin kirje 1. luku ja jae 17: " Ja jos te Isänänne huudatte avuksi häntä, joka henkilöön katsomatta tuomitsee kunkin hänen tekojensa mukaan, niin vaeltakaa pelossa tämä muukalaisuutenne aika. " Näemme tässä tekstissä kaksi asiaa, jotka liittyvät Tooran opetukseen. Ne ovat oikeudenkäynti ja pelko Jumalan edessä.

Tanachin tekstissä voimme nähdä, miten Jumalaa kuvataan toisaalta huolehtivaksi Isäksi, toisaalta pelottavaksi Tuomariksi. Ja vaikka voimme löytää kymmeniä tai satoja paikkoja, jotka vahvistavat tätä asiaa, haluan nostaa nyt esille vain kaksi paikkaa. Jesaja 63: 16: " Sinähän olet meidän isämme, sillä Aabraham ei meistä tiedä eikä Israel meitä tunne: sinä, Herra, olet meidän isämme; " meidän Lunastajamme " on ikiajoista sinun nimesi. "

Tämä teksti puhuu, että Jumala on meidän Isämme. On hyvin tärkeää, että näemme Jumalan kuvasta, että Hän on meidän Isämme. Se on tärkeämpää kuin nähdä, että Aabraham on meidän Isämme. Molemmat asiat ovat tärkeitä, mutta tässä Jesajan tekstissä me näemme oikean järjestyksen, että ensin on Jumala, Isä ja sitten Aabraham, joka on meidän kantaisämme. Oikeudenmukaisena Tuomarina me voimme nähdä meidän Herramme 5. Mooseksen kirjassa 10: 17:

"Silti Herra, teidän Jumalanne, on jumalain Jumala ja herrain Herra, suuri, voimallinen ja peljättävä Jumala, joka ei katso henkilöön eikä ota lahjusta. "

Palaamme 1. Pietarinkirjeeseen. Pietari muistuttaa meitä, että meidän Jumalamme ei katso henkilöön. Ja Hän tuomitsee tekojen mukaan. Jokainen uskovainen voi esittää kysymyksen, että millä tavalla Jumala tuomitsee meidät: uskonnon perusteella vai tekojen mukaisesti. Voi syntyä pelottava ajatus, että ovatko teot todella tärkeitä. Ajatus on, että me voimme teoilla halventaa Jumalan meille antamaa armoa. Meillä on käsitys, että Jumalan armo on annettu meille ilmaiseksi, eikä sitä voi ansaita.

Mutta Pietari kirjoittaa tässä, että oikeus tapahtuu teon perusteella. Tämä käsitys on hyvin lähellä juutalaista maailmaa. Onko sitten Pietarin ajatus ristiriidassa muiden Uuden testamentin opetusten kanssa? Sekään ei pidä paikkaansa. Uuden testamentin näkökulmasta usko ja teot ovat hyvin läheisiä ja riippuvaisia toisistaan. Myöhemmin, kun käsittelemme Jaakobin kirjettä, me näemme Jaakobin kirjoittavan, että usko ilman tekoja on kuollut.

Usko ei ole niin kuin ajatusmaailma, missä me hyväksymme jotain abstraktisia, epähavainnollisia käsitteitä ja uskon tunnuksia. Usko on luottamuksenosoitus Jumalalle, pyrkimys osoittaa uskollisuutta Hänelle. Usko toteutuu käytännössä nimenomaan ihmisten käytöksen kautta.

Uskovainen ihminen ei ole passiivinen oman ja muiden elämän seuraaja, vaan aktiivinen osallistuja. Ja tässä käytännössä on olemassa kaksi käytöstyyppiä. Psalmi 34: 15: " Vältä pahaa ja tee hyvää. "

Jos me haluamme seurata Jumalan tahtoa omassa elämässämme, meidän pitää ottaa sekä Jumalan hyväksymät säännöt että myös kielteiset ehdot. Vältä pahaa - se tarkoittaa: älä tee sitä, mikä on kiellettyä. Eikä tämä vielä riitä. Ei riitä, että me vältämme pahaa tai emme tee sitä, mitä on kielletty tekemästä, vaan vielä enemmän: meidän pitää pyrkiä tekemään hyvää. Tehdä sitä hyvää, mitä on käsketty tehdä.

Tämän tyyppinen käytäntö vaatii kaksi tavoitetta: rakkautta Jumalaa kohtaan ja pelkoa Hänen edessään. Koska sama psalmi 34: 12 puhuu: " Tulkaa, lapset, kuulkaa minua: Herran pelkoon minä teidät opetan. "

Jokainen ihminen tarvitsee näitä kahta motiivia: rakkautta Jumalaa kohtaan ja pelkoa Hänen edessään. Ehkä erilaisissa elämäntilanteissa ne painottuvat eri tavoin, mutta molemmat ovat hyvin tärkeitä.

Jumalan pelko ei tarkoita hirveän pelon vallassa olemista, että Jumala tulee ja rankaisee meitä synnistä tai pahasta teosta. Käsitteen Jumalan pelosta voi määritellä

niin, että ihminen kunnioittaa Jumalaa ja haluaa tehdä hyvin kaiken, ettei loukkaa Häntä, vaan osoittaa rakkautta Häntä kohtaan. Eikä pahoita Hänen mieltään omalla pahalla teolla.

Sekä Pietarin ja Johanneksen apostoliset kirjoitukset ovat molemmat ääni, joka puhuu ja opettaa meille yhtä samaa asiaa. Ne ovat kuin yksi yhtenäinen kaunis laulu.

Johanneksen opetuksen mukaan Jumalan käskyjen noudattaminen on rakkaudenosoitusta Jumalalle. Se pohjautuu rakkauteen Jumalaa kohtaan. Pietari taas määrittelee motiivin käskyjen noudattamiseen olevan Jumalan pelko. Tämä pelko Jumalan edessä on hyvä motiivi, johon me voimme löytää vahvistuksia myös Tanachin tekstistä. Psalmi 111: 10: " Herran pelko on viisauden alku, hyvä ymmärrys kaikille, jotka sitä noudattavat. Hänen ylistyksensä pysyy iankaikkisesti. "

Tässä me näemme, että Herran pelko on viisauden alku. Jokaisella, joka tahtoo noudattaa Jumalan tahtoa, on hyvä ymmärrys. Pietari muistuttaa muukalaisia, jotka ovat tulleet uskoon, että he vaeltaisivat pelon kanssa Herran edessä.

Midrashin tekstissä käsitys paikasta toiseen siirtyvästä muukalaisesta tai vaeltajasta on hyvin yleinen. Ja kuinka paljon me yhdestä Pietarin jakeesta löydämme lähteitä, jotka voi vahvistaa Tanachin tekstistä, Midrashin tekstistä, kirjallisesta Toorasta sekä juutalaisista lähteistä.

Pietari vahvistaa sen ajatuksen, että pelon Jumalan edessä pitää olla voimakas sen tähden, että meille on annettu tietoja. Tietoja suuresta lunastustyöstä ja Jumalan antamasta pelastuksesta. Jae 18 - 19: " Tietäen, ettette ole millään katoavaisella, ette hopealla ettekä kullalla, lunastetut turhasta, isiltä peritystä vaelluksestanne, vaan Kristuksen kalliilla verellä, niin kuin virheettömän ja tahrattoman karitsan. "

Mielenkiintoista, miten Pietari tässä 18. jakeessa vertailee lunastustyötä, jota ei ole tehty Messiaan verellä, vaan kuten hän kirjoittaa: hopealla eikä kullalla. Minun mielestäni tähän on kytketty hyvin syvälinen ajatus.

Sillä Tooran lain mukaisesti on olemassa määrätty rituaali. Periaate on, että esikoisesta, ensimmäisestä poikavauvasta, jonka nainen synnyttää, pitää maksaa lunastus. Perhe joutuu maksamaan rabbille määrätyn summan rahaa. Tänä päivänäkään tästä ei ole luovuttu, vaan esikoisesta maksetaan hopearahalla. Se on Tooran määräämä sääntö. Se tehdään ensiksikin sen tähden, että tunnustetaan esikoisen esikoisasema.

Esikoisella on määrätty asema. Eli hänellä on suoritettavana pappistehtävä omassa perheessä. Kultaisen vasikan rakentamisen jälkeen tämä pappistehtävä annettiin Leevin sukukunnalle. Aaronin sukulaiset ja heidän jälkeläisensä suorittavat pappistehtävää esikoisten sijasta. Sen takia Pietari kirjoittaa tässä, että meitä ei ole lunastettu hopealla. Hän rinnastaa uskoon tulleet muukalaiset samaan asemaan, joka oli perheeseen syntyneellä esikoispojalla. Sen perusteella hän muistuttaa, että muukalaiset, jotka tulivat uskoon lunastuksen kautta, ovat liittyneet esikoisjoukkoon. Toisaalta he siirtävät omaa vastuualuettaan niille, jotka ovat heidät lunastaneet.

Tässä pienessä jakeessa Pietari selittää hyvin tärkeitä asioita Tooran perusteella. Kolme tärkeää asiaa: Ensisijaisesti sen, että ne, jotka tulevat uskoon, on lunastettu. Toiseksi Pietari puhuu, että heidät on lunastettu esikoisten lunastusmenetelmällä. Ja kolmanneksi: Messias tekee pappistehtävää meidän tilallamme.

Seuraavaksi me näemme tekstissä Pietarin jatkavan, että verellä maksaminen on arvokkaampaa kuin hopealla maksaminen. Uskovaisella tänä päivänä Jumalan pelko perustuu tietoihin siitä, että meidät on lunastettu. Ja lunastus tapahtuu Messiaan veren kautta. Se on suurin hinta, mikä on maksettu meidän puolestamme. Veren vuotaminen on kalliimpi kuin hopealla ja kullalla maksettu lunastus.

Toisaalta me näemme, että Messias on virheetön uhri meidän puolestamme. 3. Mooseksen kirja puhuu meille uhreista, jotka vapauttavat synneistä. 3. Moos. 5: 17-19: " Jos joku rikkoo jotakuta Herran käskyä vastaan ja tekee tietämättään sellaista, mitä ei saa tehdä, ja tulee vikapääksi ja joutuu syynalaiseksi, niin tuokoon papille vikauhriksi pikkukarjasta sinun arviosi mukaisen, virheettömän oinaan. Kun pappi on toimittanut hänelle sovituksen siitä erehdyksestä, jonka hän on tietämättään tehnyt, annetaan hänelle anteeksi. Se on vikauhri, sillä hän on tullut vikapääksi Herran edessä. "

Pietari jatkaa 1. Piet. 1: 20, että tämä uhri oli jo ennen maailman perustamista. Juutalainen Midrash puhuu meille, että ennen kuin maailma luotiin, Herran edessä oli temppeli. Ja siinä temppelissä oli kivi niinkuin uhrialttari. Ja tämän kiven päälle oli kirjoitettu Messiaan nimi. Tämä on hyvin syvälinen Midrash-teksti, joka osoittaa meille, että lunastustyö oli Jumalan edessä jo ennen kuin maailma luotiin.

Voimme nähdä vastauksen myös perinteisessä juutalaisessa rukoustekstissä, jossa sanotaan: " Sinä vastaat meille ennen kuin me huudamme." Toinen Midrash-teksti puhuu, että Jumala valmistaa lääkkeitä ennen kuin sairaus iskee meihin.

Pietari kirjoittaa, että tämä karitsa on ollut jo ennen maailman perustamista, mutta on ilmoitettu vasta viimeisinä aikoina teitä varten.

Jae 21. puhuu, että hänen kauttaan te uskotte Jumalaan. Tätä ajatusta kannattaa vielä miettiä. Mutta me emme nyt käsittele sitä niin syvällisesti. Luemme jakeesta 21: " Joka herätti hänet kuolleista ja antoi hänelle kirkkauden. " Ja tämä on tehty sen takia, että teillä olisi usko sekä myös toivo Jumalaan.

Tässä tekstissä törmäämme taas juutalaisten yleiseen perinteiseen ajatukseen. Se on emuna ja toinen on pitahon. Emuna on luottamus. Pitahon-sanana voi määritellä niin kuin toivoksi Jumalaan, vaikka olisit niin vaikeassa tilanteessa, ettei toivoa näy, eikä ole mitään suoraa yhteyttä Hänen kanssaan. Se on enemmän kuin usko.

Emuna on se, mitä meillä on hyvänä päivänä. Pitahon on se, mitä meillä pitää olla silloin, kun meitä koetellaan. Ja tämän lähteenä pitää molemmissa tapauksissa olla ajatus ja tieto, että meidät on lunastettu Messiaan verellä. Meidän puolestamme on maksettu kallis hinta. Meidän puolestamme on maksettu - ei rahalla vaan verellä. Sen tähden meidän elämämme tulee olla pelossa Jumalan edessä. Ja tähän pelkoon sisältyy se ajatus, että me emme halua aiheuttaa pahaa mieltä tai loukata Jumalaa, joka on tehnyt tämän suuren lunastustyön ja maksanut siitä kalliisti.

Jakeessa 22 Pietari puhuu sielun puhdistuksesta. Hän kirjoittaa, että sielun pelastus on nimenomaan, että me pääsemme vapaaksi meissä olevasta pahasta. Pietari kirjoittaa, että totuus on ilouutinen, jonka me voimme ottaa vastaan. Kuuliaisuus totuudelle johtaa meidät siihen, että me voimme ottaa vastaan Jumalan Hengen. Meidän tahtomme on alistettu Jumalan tahdon alle. Ja tämä puhdistaa meidän sielumme. Eli vie meidän sielumme pois pahan alun vallasta.

Päämäärä tässä on nimenomaan vilpittömän veljenrakkaus. Aloitamme Jumalan pelosta ja se johtaa meidät vilpittömään veljenrakkauteen. Tässä Pietarin ajatus on hyvin läheinen Johanneksen opetukseen, missä puhutaan uudestisyntymisestä. Jumalan Sanalla syntyy uusi luomus, joka on vapaa synnistä. Ja tämä Sana on ikuinen. Koska Sana kuuluu Jumalalle, ja se on lähtöisin Hänestä. Jos me otamme vastaan tämän Jumalan Sanan, me muutamme Sanan ominaisuuden kaltaiseksi.

Tällä Pietari vahvistaa ajatukset Jesajan tekstistä. Jes. 40: 6-8 " Ääni sanoo: " Julista." Toinen vastaa: " Mitä minun pitää julistaman? " Kaikki liha on kuin ruoho, ja kaikki sen kauneus kuin kedon kukkanen: ruoho kuivuu, kukkanen lakastuu, kun Herran henkäys puhaltaa siihen. Totisesti, ruohoa on kansa.

Ruoho kuivuu, kukkanen lakastuu, mutta meidän Jumalamme sana pysyy iankaikkisesti. "

Ja 1. Pietarinkirjeessä Pietari kirjoittaa, 24-25: Sillä:" Kaikki liha on kuin ruoho, ja kaikki sen kauneus kuin ruohon kukkanen; ruoho kuivuu ja kukkanen varisee. Mutta Herran sana pysyy iankaikkisesti. Ja tämä on se sana, joka on teille ilosanomana julistettu. "

Toisin sanoen voin sanoa, että ilouutinen julistamisen kautta on, että te, jotka eilen olitte muukalaisia, tänään olette osallisia meidän, juutalaisten kanssa. Ja tämä on mahdollista vain silloin, kun meidän sisällämme on syntynyt uusi luomus. Ja uusi luomus on luotu Jumalan kuvaksi. Uusi luomus on ylösnoussut meidän Messiaamme kanssa, jotta hän on vapaa synneistä. Ja uuden luomuksen toivo ja teot ovat yhtenäisiä Jumalan tahdon kanssa. Jumalan tahto toteutuu hänen tekojensa mukana. Ja tämän uuden luomuksen teot johdattavat Jumalan pelkoon ja rakkauteen Jumalaa kohtaan.

Näistä kaikista asioista Toora on puhunut ja opettanut jo 1300 vuoden aikana. Nyt on annettu mahdollisuus kaikille kansoille, ei ainoastaan juutalaisille. Ja tämä on todella ilosanoma.